

Ocena dorobku twórczego i artystycznego oraz rozprawy doktorskiej mgr Jarosława Piesika sporządzona w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuk projektowych, wszczętym przez Radę Wydziału Architektury i Wzornictwa w Gdańsku.

Recenzja została sporządzona na podstawie uchwały Rady Wydziału Architektury i Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

Decyzją Rady Wydziału zostałem powołany do oceny dorobku twórczego i artystycznego oraz rozprawy doktorskiej mgr Jarosława Piesika pt.: „Woda i zieleń jako czynniki integrujące kompozycyjnie wewnętrzną i zewnętrzną formę zdegradowanych obiektów z otaczającym krajobrazem”.

Recenzja została napisana w oparciu o przesłane pismo informujące z dnia 24.01.2019 roku i na podstawie dostarczonych materiałów:

- rozprawy doktorskiej pt: „Woda i zieleń jako czynniki integrujące kompozycyjnie wewnętrzną i zewnętrzną formę zdegradowanych obiektów z otaczającym krajobrazem” - zawierającej tekst, fotografie i reprodukcje rysunków;
- wykazu prac dorobku artystycznego, dydaktycznego wraz z portfolio w formie albumu;
- dokumentacji w wersji elektronicznej.

Promotorem w przewodzie doktorskim mgr Jarosława Piesika jest dr hab. Hubert Romanowski, a promotorem pomocniczym dr Rafał Setlak.

Rozprawa doktorska to opracowanie poświęcone zagadnieniom projektowania przy użyciu form przyrodniczych w celu formowania przestrzeni.

Opracowanie składa się z 2 zasadniczych części, na które składa się 7 rozdziałów oraz podsumowanie.

Część pierwsza pod tytułem: *Teoretyczna* opatrzona została podtytułem *Przyroda w formowaniu przestrzeni*, a do tytułu części drugiej nazwanej *Praktyczna* autor umieścił podtytuł *Projekt*.

Część pierwsza zawiera cztery rozdziały. Pierwszy z nich został poświęcony zagadnieniu *Przyrody w otoczeniu człowieka*. Omówione zostały zagadnienia: *Środowisko życia człowieka; Zieleń i woda jako główne czynniki kształtujące środowisko życia człowieka; Współczesne kierunki rewitalizacji miast. Rozwój zrównoważony; Formy zieleni i wody kształtowane przez człowieka*.

Rozdział drugi omawia *Skalę przestrzenną kompozycji* oraz temat *Przestrzeni ograniczonej – wnętrza*, omówione zostały zagadnienia: *Pojęcie wnętrza; Podstawowe podziały i rodzaje wnętrza oraz Przenikanie wnętrza*.

Rozdział trzeci to opracowanie na temat *Kompozycja. Odbiór przestrzeni* zawiera informacje dotyczące zagadnień: *Obraz przestrzeni; Kompozycja i elementy ją współtworzące; Zieleń i woda w kompozycji; Postrzeganie obiektu w przestrzeni.*

Rozdział czwarty to *Analiza wybranych współczesnych form wewnątrz kształtowanych przez przyrodę*, podzielony został na podrozdziały: *Wnętrza krajobrazowe; Wnętrza urbanistyczne; Ściana – elewacja; Przegroda pomiędzy wnętrzami; Wnętrza architektoniczne.*

W tej części doktorant przytacza liczne przykłady realizacji z okresu od starożytności. Są to powszechnie znane obiekty, niestety ich opisy i komentarze nie wybiegają poza podręcznikowe zwroty. Powstał swoisty podręcznik, a momentami nawet poradnik dotyczący projektowania z udziałem zieleni i wody. Opracowanie to nie niesie treści badawczych, które byłyby własnymi, autorskimi. Jest to kompilacja wiedzy z różnych źródeł, odpowiednia na poziomie pracy magisterskiej a nie doktorskiej.

Część druga składa się z trzech rozdziałów, zachowana została jednak ciągłość numeracji i tak rozdział piąty pod tytułem *Studia przedprojektowe* opisuje następujące zagadnienia: *Lokalizacja i Charakterystyka obiektu.*

Rozdział szósty zawiera zasadniczy *Projekt kształtowania elementami przyrodniczymi obiektu wieży węglowej i jego najbliższej okolicy.* Opracowanie to podzielone zostało na następujące podrozdziały: *Koncepcja zagospodarowania terenu; Elewacja budynku - strefa przejściowa integracji przestrzeni zewnętrznych i wewnętrznych budynku; Rewitalizacja wnętrza budynku.*

Rozdział siódmy otrzymał tytuł: *Sekwencje widokowe. Uzyskane efekty kompozycyjne wrażeniowe i emocjonalne*, a ostatni merytoryczny rozdział to: *Podsumowanie i wnioski końcowe.*

Przedstawiony projekt *kształtowania elementami przyrodniczymi obiektu wieży węglowej i jego najbliższej okolicy* nie spełnia założeń i nie realizuje zadań, które autor analizował przytaczając liczne przykłady historycznych realizacji. Wszystkie bowiem przykłady w sposób harmonijny łączyły przyrodę z zastaną lub przekształconą przestrzenią, z elementami naturalnymi i architekturą.

Koncepcja pana Jarosława Piesika, nie tylko, że nie próbuje wpisać się w zastaną przestrzeń – to podejmuje z nią bezwzględną walkę. Autor nie dostrzega wartości w zabytkowej i unikatowej konstrukcji żelbetowej. Nie analizuje jej tektoniki, a zaproponowany projekt zaprzecza i maskuje jej formę. Kolorystyka i motywy dekoracyjne wypaczają i ośmieszają architekturę. Całość wraz z zagospodarowaniem terenu to kompilacja zupełnie bezrefleksyjnie użytych form.

Podsumowując projekt ten nie może stanowić podstawy do ubiegania się o stopień naukowy doktora.

Zamieszczony został spis bibliografii zawierający 46 pozycji wydawniczych i 48 adresów stron internetowych.

Ocena dorobku twórczego

Przedstawione do recenzji portfolio podzielone zostało na cztery zasadnicze działy: projekty, realizacje, koncepcje i propozycja tematu pracy doktorskiej. Materiał nie zawiera informacji ani też dokumentacji pracy dydaktycznej, co uniemożliwia jej ocenę. Dodatkowo zawiera wklejone 2 kartki formatu A4, na których umieszczono całość informacji o doktorancie: notę biograficzną, spis udziału w konkursach składający się z 11 pozycji, bez podania zajętych lokat - co sugeruje, że doktorant nie został w żaden sposób na tych konkursach wyróżniony (są to konkursy zarówno fotograficzne jak też projektowe z lat 2009 do 2012).

Następnie autor umieścił spis 9 wystaw i wystaw indywidualnych z lat 2010 do 2013, w których uczestniczył. Te pierwsze w domyśle były zbiorowe. Przy czym jako indywidualne opisane zostały dwie, pierwsza z 2010 roku, a druga z 2012 roku, 6 to wystawy pokonkursowe. Tak skromny dorobek wystawienniczy i długa, bo 6 letnia przerwa w aktywności, świadczą o niskiej świadomości twórczej doktoranta.

Jest to szczególnie niewłaściwe, gdyż kandydat do stopnia doktora powinien być aktywny twórczo i publikować w różnej formie wyniki swojej działalności artystycznej i projektowej, które powinny intensyfikować się przed samym doktoratem wraz ze wzrastaniem świadomości twórczej kandydata do stopnia.

Następny spis zawiera 25 projektów, autor nie podał jednak lat ich realizacji, co uniemożliwia recenzentom stwierdzenie czy jest aktywnym twórcą. Są to projekty o zróżnicowanej skali i zakresie, w większości niewielkim, od rewaloryzacji stawu do koncepcji aranżacji wnętrza kuchennego w mieszkaniu prywatnym.

Ostatnie 2 spisy to publikacje i udział w konferencjach. Obydwa są nadzwyczaj skromne. Publikacji autor wymienia pięć, z lat 2006 do 2009, a w konferencjach uczestniczył w całym

swoim dorobku naukowym tylko trzech, a w ostatniej w 2009 roku, czyli 10 lat temu. Nie podaje jednak tytułów wystąpień, więc należy rozumieć, że był to udział bierny.

Znikomość zarówno publikacji jak też wyjątkowo niska aktywność naukowa, świadczą o braku kompetencji i świadomości naukowej wymaganej od kandydata do stopnia doktora.

W pierwszej kolejności przedstawiony został wybrany dorobek artystyczny – projektowy. Pierwszy z nich to projekt kolorystyki lokalu gastronomicznego. Pierwsza z plansz zawiera wizualizacje, druga kładę ścian, a trzecia zdjęcia z realizacji. Chaos jaki został przedstawiony, brak zrozumienia dla zasad kompozycji i zestawienia barw dyskwalifikuje ten projekt jako realizację, która może rekomendować jej autora do stopnia doktora.

Na trzydziestu dwóch stronach portfolio udokumentowano kilkanaście realizacji. Przedstawiony dorobek projektowy świadczy o braku dojrzałości twórczej autora. Dotychczasowy dorobek naukowo-artystyczny nie stanowi w moim przekonaniu znaczącego wkładu naukowego w tematykę projektowania.

Konkluzja

Stwierdzam, że niewielki i jednorodny pod względem stylistycznym dorobek twórczy stawiają pod znakiem zapytania kwalifikacje doktoranta jako projektanta architektury wnętrz.

Rozprawa doktorska pt.: „Woda i zieleń jako czynniki integrujące kompozycyjnie wewnętrzną i zewnętrzną formę zdegradowanych obiektów z otaczającym krajobrazem” autorstwa Jarosława Piesika nie jest dokonaniem artystycznym o cechach oryginalności i nie potwierdza ogólnej wiedzy teoretycznej kandydata w dyscyplinie sztuki projektowe oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej i artystycznej.

Praca doktorska nie spełnia wymagania art. 13. Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku "o stopniach i tytule naukowym, oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki".

W związku powyższym wnioskuję do Rady Wydziału Architektury i Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku o niedopuszczenie Pana Jarosławowa Piesika do kolejnych etapów procedury nadania stopnia doktora w dziedzinie: sztuki plastyczne, dyscyplinie: sztuki projektowe.

15.04.2019

dr hab. Piotr Szwiec prof. UAP